

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 14 frt — kr. | Negyedévre 8 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Börmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Szégyen krónika.

(Eltréfált rongyos 739,000 forint.)

Szeged, február 5.

A vakmerőség netovábbja az, amit megkoczkáztat a kormány félhivatalos lapja. Közli, még pedig nagy nyomatékkal, autogrammban egy nemzeti párti ügyvéd levelét, aki két polgárnak utiköltségei megtérítését igéri, ha résztvesznek azon a kerületi gyűlésen, melyet Kolozsváron tartott annak idején a nemzeti párt és amelyen Apponyi Albert gróf is megjelent.

Abban áll a vakmerőség, hogy ezt meg nem engedett dolognak meri nevezni a félhivatalosa annak a kormánynak, mely majd annyi millió forintot költött el az idén választási czelokra, ahány hétig a mozgalom tartott.

Ha az vétek, és bár minősítenék annak, hogy egy párt a központi gyűlésekre összejövő küldöttek közül a szegény embereknek megtéríti az utiköltségeket, vajjon milyen minősítés alá esik az a rendszeres, általános lélekviszár, melyet maga az állam kormánya indít meg szégyenletes cinizmuszsal?

Nagy ügyetlenség, hogy ezt a kérdést ép a sugalmazott lap meri fölbolygatni és hogy egyidejűleg Jókai Mór tréfálkozik arról a rongyos 739 ezer

forintról, melyet a posta hordott szét a főispánok czimére, mint egy részletét a többség-csináló ügynökök tenger sok költségének.

Nem ujság már, hogy a legrosszabb ügyek védelmezését bízzák a Jókai Mór tollára, de azt még az oláh mandátumáért járó hála fejében is képzelenség összeegyeztetnie Jókai Mórnak, hogy az író, a költő mikép tréfálkozhatik a fölött, hogy a Szapáry kormány megcsinálta a maga csuf merényletét a politikai tisztesség és a közérkölcsök ellen.

Látszólag a tréfa mezébe öltözteti a nemzet koszorus írója és amint kegyetlenül nevezik: politikai kiklerje azt a tényt, hogy rongyos 739 ezer forintot küldött a szabadelvű párti központ a kortes főispánoknak. Rongyosnak nevezi — úgy mond — ezt az összeget azért, mert a választás bizony pénzbe kerül mindenkinek, az ellenzéknek és az ellenzéki jelölteknek is, akiknek szintén kell zászló, jelvény, bankett és muzsika.

Igaz, hogy a választás mindenütt költséggel jár, hogy a plakátokat, zászlókat, muzsikaszót nem adják ingyen az ellenzéknek sem. De merre-e valaki komolyan állítani, hogy ilyen természetű kiadásokra ment el az a rongyos 739,000 forint és hozzá ennek

legalább is a négyszerese, amit a szabadelvű párt elszórt az országban, egyegy kerületre tizezreket számítva.

Az ellenzéknek, igenis, van költsége, azt nem tagadja senki. Nehány száz forintot elő kell teremteni vagy a jelöltek, vagy a párt anyagilag tehetősebb tagjainak arra, hogy a választási zászlókat ki lehessen tüzni, hogy falragaszokon értesíteni lehessen a választópolgárokat a gyűlésekről, program-beszédek megtartásáról stb. Szóval szükség van egy pár száz forintra a végből, hogy adminisztrálni lehessen a pártirodát. De ezzel aztán vége is van minden ellenzéki költségezésnek. Különösen pedig a függetlenségi és 48-as párt az itt és mindenütt, amelynek a közös pénzből nem eszik meg senki egy tányér paprikást, nem iszik meg egy korty bort és nem szi el egy garasos szivart. Arról meg éppen szó sincs, kizárja azt a pártunk elvileg, hogy a választónak akár az utiköltségét vagy kocsi bérét térítse meg valaki. Sértésnek venné ezt minden tisztességes polgár és nálunk egyenesen megvetéssel beszélnek azokról, akik szavazatuk gyakorlását a fuvardíj megtérítéséhez kötik.

Más a helyzet a kormánypárton. Ha ott ilyen csekély, ugyszólva garasos költségekről lenne szó, minden je-

„SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

A tünemény.

— Gui de Maupassant. —

Közel érve a kastélyhoz, a kertészhez czimzet levelet kerestem elő zsebemből s meglepetve vettem észre, hogy az le volt pecsételve. Ezen annyira megütődtem, hogy már azon voltam, hogy megbizatom teljesítése nélkül térjek vissza, de mégis megdöntöttem, azt, hogy ezáltal tán valami izetlen érzékenységet követek el. Különben is barátom amily szórakozott épen volt, lepecsételhette a levelet anélkül, hogy tudta volna mit tesz.

A kastély úgy nézett ki, mintba már husz év óta volna lakatlan. A fasorokkal kerített sétányokon a fű vagy két lábnyi magasságra nőt; a kertárgyakat már nem lehetett többé megkülönböztetni.

Zajt ütöttem s erre egy mellék kapun át öreg ember lépett ki s igen meglepetett arcot vágott, hogy engem megpillantott. Leszálltam lovamról s átadtam neki a levelet. Elolvasta, aztán meg újból és ismét újból megfordította, végre lopva rám sandolított s a levelet zsebébe dugva kérde:

— Nos igen, hát mi tetszik önnek?

— Azt tudnia kell, minthogy erre nézve urának parancsát kapta. A kastélyba akarok menni — felelém indulatosan.

Az öreg gondolkodóba esett. Aztán félnéken koczkáztatta:

— Ön tehát az ő . . . az ő szobájába megy?

Kezdem türelmemet veszteni.

— Az ördögbe is! Ugy látszik, ön fagatni akar engem?

Dadogva felelé:

— Nem uram . . . de, tetszik tudni, mert . . . nem volt nyitva a . . . a halála óta . . . Ha ön öt percet várni akar, majd elfutok . . . megnézni hogy . . .

Dühösen szakítottam félbe:

— Ah, ön gunyt akar belőlem üzni? Hisz nem léphet a szobába, miután a kulcs nálam van.

Nem tudott semmi ellenvetést tenni.

— Hát akkor uram — majd utba igazítom.

— Mutassa csak meg a lépcsőzetet és hagyjon magamra. Majd megtalálom ön nélkül az utat.

— De . . . uram . . . azonban . . .

Erre aztán dühösen kifakadtam.

— Haligasson, mert velem gyűlik meg a baja!

Hevesen félrelöktem s a házba hatoltam.

Előbb a konyhán mentem keresztül, aztán két kis szobán, amelyben emez ember nejével lakott. Most egy tágas előcsarnokba jutottam s a lépcsőzetet fölhaladva, megismertem az ajtót, melyet barátom megjelölt.

A szobában oly sűrű homály volt, hogy eleinte abban mit sem bírtam megkülönböztetni. A lakatlan helyek s halottas szobák penészes bűzére emlékeztető szag, mely a teremben uralgott, legyőzhetlen undorral töltött el s önkénytelenül visszahökkenem. Lassankint hozzászórtak szemeim a ho-

mályhoz. Nagy tágas szobában voltam, melyben minden nagy rendtelenségben feküdt össze-vissza. Jobbra, az ajtó mellett áthuzatlan ágy állt matracczal és fejpárnával, amelyben a rajta feküdt fű, rátámasztott könyvek nyoma még mindig látható volt. A székek is nagy rendtelenségben állottak. Észrevettem, hogy egy szekrény ajtaja, mely félig a falba volt mélyítve, nyitva maradt.

Mindenekelőtt az ablak felé tartottam, hogy azon világot fényre eresszek be. Kinyitottam, de a redők reteszei oly rozsdásak voltak, hogy semmikép sem lehetett azokat fölhozni.

Még kardommal is megkísérlettem fölfeszítésüket, de a dolog nem ment sehogy sem. Minthogy a hasztalan kísérletezés folytán kimelegedtem s szemeim a szoba félhomályához végre teljesen hozzászórtak — abbahagytam az erőlködést s a megjelölt asztalfiókot kinyitottam. Csupán a csomagokra volt szükségem, tudtam, hogy mint lehetett azokat fölismerni s keresgélni keztem az iratok között.

Megerőltettem szememet, hogy a föliratokat kibelezzem, midőn hátam mögött halk suhogást véltem hallani. Nem ügyeltem rá, azt hittem, hogy a léghuzam valami ruhadarabot mozgatott meg. De nyomban rá valami másnemű, egészen határozatlan jellegű zörejt folytán kissé libabőrössé lett a hátam. Olyan ostobaságnak tartottam emiatt fölizgatva lenni, önmagam iránti tiszteletből még csak meg sem fordultam. Épen megtaláltam a második csomagot, melyet kerestem és mindjárt utána a harmadikat, midőn

lőlt ezer örömmel fedezné azokat sajátjából, vagy fedezné kerületenkint a párt maga és nem kellene rongyos 739 ezer forintot postára adni a kortes vezényletet vivő főispánok részére. Hanem a hivatalos párt támogatói nem érik be az alkotmányos megtérítésekkel, azoknak bőségesen kell az eszemiszom, a kocsi és a lélek-váltság dija.

Nagyon istenes dolog volna még, ha az ingyen vacsorák és fuvarköltések kifizetésével megérné a kormány. De ez legföljebb ha kivitelkép bizonyul elégnek egy-egy kerületben, ahol tisztviselők döntenek el a választásokat. Ahol a polgárság szavazatára szorul a közönséges rendszer, ott szinte kivétel nélkül megfizetik a voksokat is, és annál gyalázatosabb, annál megdöbbentőbb ez a vásár, mert többnyire a közigazgatási tisztviselők intézik, tehát azok, kiknek legfőbb kötelessége volna örködni a nép becsületessége fölött.

Nem humoros Jókai-féle cikkekre, de a fenytő bíróság szigorú ítéletére szolgálnak rá azok, akik, mint a legközvetlenebb közelben mi is tanúi voltunk, ötven forintokért vásárolják össze a kormánypárti szavazókat a nyomorult, tönkretett nép soraiból.

És bizony jó lesz, ha a félhivatalos ujság nem firtatja az Apponyi-párt garasos utiköltségeit, mert ha közölni kezdik a kormánypárti választási kontókat, megtelik azokkal valamennyi ellenzéki lap és megtelik a Szapáry uralomnak amugy is kötetekre menő szégyen-krónikája.

egyszerre vállam mellett hangos és fájdalmas sóhaj hallatszott, mely örületes, vagy két méternyi ugrásra késztetett. A villámgyors ugrás közben megfordultam, kezemmel kardom markolatát ragadtam meg és tudom biztosan, ha fegyverem vasát nem érzem ujjaim közt, gyáván elfutottam volna.

Magas termetű fehérbe öltözött nő nézett rám; egyenesen állt ott a karszék mögött, amelyben néhány pillanattal előbb én ültem.

Oly remegés futott át tagjaimon, hogy majdnem hanyatestem! Ó, senki sem értheti meg a félelemnek eme borzasztó és bamba érzetét, csak az, aki azt átélte. A lélek messze tűnik tőlünk; az ember nem érzi többé szívét; az egész test elgyengül s erőtlenné válik, mint a spongya s olyanná leszünk, mintha minden, ami bennünk életet képezett, testünkbeől továszállott volna.

Nem hiszek a kísértetekben. No és mégis a holtaktól való borzasztó félelem győzedelmeskedétt fölöttem; s én szenvedtem, óh, rövid pár pillanat alatt, a természetfölötti borzalom folytán többet szenvedtem, mint egész életemben valaha.

Ha nem szólalt volna meg, úgy tán meghaltam volna. De beszélni kezdett; s oly szende, szenvedő hangon szólt, hogy megremegett belé minden idegem. Nem merem azt állítani, hogy visszanyertem volna önuralmamát s öntudatom.

Nem voltam értelmi erőm birtokában: úgy, hogy már alig tudtam, mit teszek. De a titkos büszkeség egy neme, mely természetemben van s tán némileg hivatásom tudata idézték elő, hogy tiszteletteljes katonás állásban maradtam. Igen, mondom, egyrészt magam, de kétségenkívül miatta is, bármi volt legyen is, asszony-e, vagy szellem, állásba vágtam magam előtte. Mind-

Kitüntetés. Ő felsége Turóczy Adolf pénzügyminiszteri osztálytanácsosnak és fővámigazgatónak, sok évi hű és kiváló szolgálatai elismerésül a harmadosztályú vas-koronarendet adományozta.

A képviselőház elnöke. A „N. Fr. Pr.” tegnapi esti lapja a képviselőház elnökségéről a következőket írja: „Az irányadó körök ezidőszent kizárólag azzal a kérdéssel vannak elfoglalva, hogy ki legyen a képviselőház elnöke. A hétfői minisztertanács egyhangú határozata értelmében Szapáry gróf az elnökséget Széll Kálmán titkos tanácsosnak ajánlotta föl, aki azonban ezt rövid gondolkodás után kénytelen volt visszautasítani. Széll ur kész volt bizonyos személyes áldozatokat hozni s az általa most vezetett két bank egyikének elnökségéről lemondani, de utójára is arra a meggyőződésre jutott, hogy az inkompatibilitás szigorú megtartása mellett minden jelenlegi állásáról le kellene mondania. Így a Széll kombinálása tegnap este óta el van ejtve. A már ismerteken kívül az utóbbi nap folyamában még több más nevet is emlegettek, így például Gromon államtitkárét is. De most már az általános figyelem Tiszta Lajos gróf felé fordul, aki mint a delegációknak és más bizottságoknak éveken keresztül volt elnöke, mindig a legnagyobb körültekintést tanúsította. Őt ugyan nem igen szeretik az ellenzék s még nem is egészen bizonyos, hogy elfogadják-e a Ház elnökségét, de most előtérben áll. Irányadó körökben e kérdést, mely a forrongó politikai helyzetben igen fontos, rendbe akarják hozni akkorára, mikor a király Budapestre jön, aki február 8-án érkezik oda hosszabb tartózkodásra s a képviselőház megnyitása után is több hétig ott fog időzni. Erre az időre Budapestre várják az osztrák belügyminisztert, valamint több osztrák minisztert is.” A „Magyar Hírlap” erre a következőket jegyzi meg:

A mi teljesen megbízható információk szerint nem Tiszta Lajos gróf lesz a képviselőház elnöke, hanem — a ma délután történt végleges megállapodás szerint — ismét Péchy Tamás. A kormány megpróbált mindent, hogy szabaduljon ettől az igazán

erről később adtam számot magamnak, mert biztosíthatom önöket, hogy a jelentés pillanatában éppen semmire sem gondoltam. Félttem.

— Oh uram — szólt — ön nekem nagy szolgálatot tehet.

Válaszolni akartam, de képtelen voltam, csak egyetlen szót is kiejteni.

Valami határozatlan hang jött ki torkomon.

— Mit akar ön? — kezdé újból. — Ön megmenthet engem, meggyógyíthat. Ah, én szörnyen szenvedek. Szenvedek, oh, szenvedek!

És lassan a karos székbe ülve kérdé tőlem:

— Akar-e ön?

Igent bólintottam fejemmel, mintbogy még mindig nem jutottam hangom birtokába.

Erre egy béka-teknőből való fésűt nyújtott felém, halk, kérő hangon mormogván:

— Fésüljön meg; óh fésüljön meg; ez meg fog gyógyítani; hisz szükségem van a fésülésre. Nézze csak meg a fejem... Oh mennyire szenvedek; és hajam, mint fáj!

Fölbomlott, igen hosszú ébenfekete hajzata a szék támláján át lecsüngött s földig ért. Hogy mért tettem meg? Hogy miért vettem borzadva át kezéből a fésűt s nyultam bosszu hajzatához, amelyből valami jég hideg áramlat terjedt felém, mintha kígyók testét érintettem volna? No hát még most sem tudnám ezt megmondani.

Am eme remegtető érzés megmaradt ujjaimban és reszketek, ha meg gondolok.

Megfésültem. Rendbeigazítottam, úgy, ahogy épen tudtam eme jég hideg hajzatot. Összefontam, körültekertem, fonatokba kö-

liberális férfitől, de nem tudott embert találni, akivel helyettesíthette volna.

De vajjon, hogy fogja most megcselkedni a szólásszabadság konfiskálását.

Egyházi előléptetések és czimadományozások. Ő felsége Fraknoi Vilmos választott püspököt, középszolnoki főesperest és kanonokot a fokozatos előléptetésről való lemondásának jóváhagyása mellett jelenlegi állomásán meghagyván, a nagyvárad-i latinszertartású, székes káptalanban, Zajna János székesegyházi főesperesnek és kanonoknak az örkanonokságra, Wintersalter Antal békési főesperesnek és kanonoknak a székesegyházi főesperességre Zeley János krasznai főesperesnek és kanonoknak, szt. László királyról nevezett nagyvárad-i kisprépostnak és debreczeni plébánosnak a krasznai főesperességre való fokozatos előléptetését jóváhagyta s az eként megüresedett utolsó mesterkanonokságot Palotay László tiszteletbeli kanonoknak, nagyvárad-olaszi esperesplébánosnak és szentszéki ülnöknek adományozta; továbbá Széchenyi Jenő nagyvárad-i latinszertartású székesegyházi kanonoknak, szentszéki ülnöknek a tyulthai czimzetes apátságot, Radnai Farkas nagyvárad-i latinszertartású székesegyházi kanonoknak szentszéki ülnöknek és papnevelő intézeti kormányzóknak a székesegyházi czimzetes prépostságot és Andrassy János nagyvárad-i latinszertartású székesegyházi kanonoknak, szentszéki ülnök és h. zsinati vizsgálónak debalchi czimzetes apátságot adományozta.

Egy 600 forintos voks.

— Epizód a tiszta választásokból. —

Boldogok azok a kis öcsök, akiknek sikerül születésük alkalmából egy alkalmas, sok pénzü és jószívű nagybácsit jól megvásárolni.

(Én örökké fogom sajnálni, hogy elmulasztottam egy ilyen okos bácsit annak idején szerezni.)

A példa mutatja, hogy mindjárt jobban megy az ember karrierje, ha egy tekinté-

töttem s aztán újlag fonatokba igazítottam; végre úgy tűztem össze, amint hogy azt a ló sörényével tenni szokták. Sőhajtott, lecsüggesztette fejét, boldognak látszott.

Hirtelen felém fordulva így szólt:

— Köszönöm; s kikapta kezemből a fésűt. Hirtelen szökéssel künn termett az ajtón, amelyet belépésemkor nyitva láttam.

Egyedül maradván, néhány pillanatig kábult zavarban álltam ott, úgy mint, ahogy az ember egy gonosz álomból való ébredése után lenni szokott. Végre eszmélre tértem; az ablakhoz ugrottam s dühös csapással bezúztam a redőket. Nappali világosság özönlött a terembe. Az ajtóhoz futottam, ama lény eltűnt. Be volt zárva s minden erőlködő feszítgetésem dacára se voltam képes kinyitni.

Ekkor a menekülés láza, rétegés, a csatából menekülők réttégése fogott el. Fölkaptam gyorsan a három csomag levelet az íróasztalról, amelyet be sem zártam; keresztül futottam a szobákban, lerohantam a lépcsőzeten, négy fokon is ugorva egyszerre. Künn voltam, de valóban nem tudom, miként jutottam ki.

Vagy tíz lépésnyire magam előtt láttam lovam, egy ugrással rajt termettem s vágatva nyargaltam el. Csak Rouenban, lakásom előtt állottam meg. Odadobtam lovásznak a kantárszárát s szobámba zárkóztam, hogy ott háborítlanul gondolkodhassam.

És egy egész órán át aggódva kérdeztem magamtól, hogy nem-e voltam tulcsigázott képzeletem áldozata?

Bizonyára egy oly neme az idegrázkódtatásnak vett rajtam erőt, amelyek az így képzelt erejére hatni csodákat szül és

lyes és nagylelkű bácsinak a szívének fekszik a dolog.

Egy ilyen jól született és minden nagyobb gondolkodás nélkül ott kezdheti, ahol más ember végzi: egy nagy és igen zsiros hivatalon, vagy akár a képviselőségben, amely utóbbi állás iránt azok a szelid jólelkű bácsik, akik nagy áldozatkészséggel és passzióval fáradoznak a családfájuk nem esítésén, különös szeretettel viseltetnek. (Nekem például végtelen káromra van, hogy egy ilyen jóra való bácsinak nem lehettem — büszkesége.)

Szóval, tessék elhinni, kifizeti magát benső rokoni kötelekben lenni, ha nem is épen amerikai, de szükségképpen tekintélyes, gazdag és bámulatós bácsival, akinek legfőbb vágya, hogy öcsikéjét mentől előbb nagyságos, aztán méltóságos urnak láthassa.

Az a derék fiatal öcskös, aki egyik közeli kerületben volt a hivatalos kormánypárti jelölt, megérdemelheti bizvást a maga tekintélyes és jólelkű bácsiját, de politika ide, politika oda, azt a csufos bukást talán még se érdemelte meg, amivel ez a politikai debüje végződött.

Mert végre is annyi áldozat mellett kisebb szótöbbséggel is megbukhatott volna.

Nem is szólva arról, hogy a főkafele bőrét meg kellett venni a másik kormánypárti jelölttől, nem is szólva arról, hogy a bácsi ugyancsak kitett magáért és a hazáért, csak egy kis epizódott mondok el ebből a választásból, amiből meg tejszik látni, milyen tiszta munka volt ez.

Meghallották a bácsi jelöltjének a szemfüles kortesei, hogy a kerület egyik falujának zsidó polgártársai rezoniroznak. Mi az? Mily rebelis elvtagadás ez, mikor a kormányt már rég biztosították Wahrmannék, hogy minden zsidó — mameluknak szüle

amelyeknek a természetfölötti dolgok hatalmakat köszönhetik.

És kész voltam már agyémnek, érzéseim csalóka játékanak hiúni az egészet, midőn az ablakhoz közelítve, tekintetem véletlenül mellemre esik. Dolmányomon egész csomó női hajszál volt a gombokra fűződve! Fogtam az egyiket a másik után és remegő ujjakkal dobtam ki azokat az ablakon.

Aztán inasomat hívtam elő. Sokkal fölindultam és zavartabbnak éreztem magam, mintsem barátomat még az nap fölkereshettem volna. És aztán meg higgadtan akartam gondolkozni afelől, hogy neki mit mondjak. Elküldtem pecsét alatt leveleit, melyék átvételét elismerem. Behatóan tudakozódott felőlem.

Inasom azt mondotta neki, hogy betegeskedem; napszurást kaptam, vagy tudom is én mit. Nyugtalanannak látszott.

Másnap kora reggel hozzá mentem azon elhatározással, hogy őt a valóról értesitem.

Az előző nap estéjén elment a még nem tért vissza.

A nap folyamán ismét odamentem, de még mindig nem került haza. Vártam egy hétig. Nem került elő, a hatósághoz folyamodtam. Kutatták mindenütt, anélkül, hogy csak legkevésbé is nyomára akadtak volna. Az elhagyott kastélyban szorgos kutatást eszközölttettem. Semmi gyanús körülményt sem fedeztek föl abban. Legkisebb jelét sem annak, hogy ott nő elrejtőzve tartózkodnék.

Nem vezetvén eredményre a kutatások, abbahagyták azokat.

És negyvenhat év óta mit sem birtam a dolog felől megtudni. Többet nem mondhatok önöknek.

Fordította: K. J.

tik. Hát ezek a jólelkű falusi semiták rezoniroznának?

Nem rezoniroztak ők, hanem mintigen tapasztalt és böles emberekhez illik, az adott helyzetben várakozó állást foglaltak el.

Gondolták, majd gyűnnek értünk. Tudták ők, hogy a vásár nélkülök nem eshetik meg. Egy kis hausse-t vártak. Az árfolyam már nagy hullámokat vert, kergettek, hajszolták az eladó lelkeket a kortesek és mindenféle „bizalmi közvetítők“, akik aztán elővették a várakozó állásban levő zsidópolgártársakat is, hogy na, csak kivele — mennyiért?

Az eklézsia hű fiai kijelentették, hogy isten neki, egy szálit itt a lelkük a jelölt urért, de csak — egy föltétel alatt.

— 50 frt per Kopf... vág kurtán, röviden a dologba a „választási szenzá“, aki a gyors munka embere.

A zsidó vokok megbotrányozással utasították vissza ezt az ajánlatot. Az ő szavazatuk nem nyulbör, nem eladó, ők egyszerűen egy kis szolgálatot kérnek a jelölttől, aki már ugy sem fizet hitközségi adót.

Az ő kis eklézsiajüknak 300 forint adóssága van, azt fizesse ki a jelölt ur.

Készséggel, örömmel megígérte az ügynök ezt a csekélységet, mert hiszen 12 szavazatról volt szó s az, a legalacsonyabb árfolyam szerint is, belekerült volna 600 forintba.

Meg is történt a választás. A zsidó polgártársak egyszálit leszavaztak a jelöltre, aki — megbukott.

No de az miudegy. A jelölt nemes ember, ha midjárt ujdonsült is, az eklézsia küldöttsége tehát bizalommal ment hozzá az ígért 300 forintért.

És a bukott ur megtagadta a fizetést — jogos alapon. Fölmutatott egy irást, mely szerint a zsidó szavazók egyike nyugtát állított ki 600 osztrák értékű forintról. Ugy adta elő a dolgot, hogy a többiek egy kissé szégyenlősek, hát őt küldik a lélek-váltságért.

A jeles szomszéd kerületben így kapott egy élelmes zsidó polgártárs a maga voksaért 600 frtot, míg az eklézsia hoppon maradt.

Jókai Mór és a „Nemzet“ pedig vitatják, hogy az ellenzéknek is csak annyiba kerülnek a választások, mint a kormánypártnak. Ugyan ne tréfáljanak! —g.

Ujdonságok.

Szeged, febr. 5.

Tájékoztató.

Febr. 6. Az „Egyetértés“ ált. iparmunkás önképző- és betegsegélyező-egyesület tánczvigalma Körösi Lajos vendéglőjében.

Február 13. Fazekas-segédék bálja (Szécsi-féle bormérőben Szent-háromság-utca, 46. sz.)

— **Tavasza télben.** Ha a naptár nem bizonyítaná, el se hinnék, hogy február elején vagyunk, mert a mostani időjárás a legszebb márcziusnak is beválna. A nap melegen süt, a szél nem metsző hideget, hanem üde levegőt hoz; a felhőkből hó helyett eső esik s a fák már-már rügyezésnek indulnak. A szegény nép, melynek nem telik fűteni valóra, örül, de a gazdák remegnek, mert ha az idő hirtelen ismét hidegre fordul, a zsenge hajtások mind elfagynak, ami egy évi termés elvesztéssel egyenlő.

— **Előkészületek a vízáradások idejére.** Már megkapta a város a földművelésügyi minisztertől a rendeletet, hogy a tavaszi vízáradások ellen már most tegye meg haladéktalanul az előintézkedéseket. Kaptak ilyen utasítást az összes ármentesítő-társulatok is.

A miniszter rendelete a következőképen hangzik:

A vízáradások idejének közeledésére való tekintettel sürgősen lép előtérbe annak szükségé, hogy árvédekezés teljesítésére hivatott tényezők, — bármily esélyekkel szemben — rövid idő alatt teljes készenléthe helyezkedjenek. Ezt biztosítandó — midőn a vízszabályozó és ármentesítő társulatokat a védintézkedések sürgős megtételére, illetve kiegészítésére egyidejűleg utasítottam, ezimedet is föl kell hívnom, hogy mindazon előintézkedéseket, melyek a törvényhatóság területén az esetleges árvizek elleni sikeres védekezéshez szükségesek, az adott viszonyoknak megfelelően késedelem nélkül tegye meg. Különösen föl hívom ezimedet a következőkre: 1. A törvényhatóság területén levő magán-öblözeti és községi védművek érdekében teendő óvintézkedéseket szigoruan ellenőrizze s az e részben tapasztalható hiányok, vagy mulasztásokkal szemben azonnal és kellő eréllyel lépjen föl; 2. megfelelőn és erélyesen intézkedjék, hogy árvédekezési munkálatoknál esetleg igénybe veendő munkaerőnek és közérőnek a kellő időre való kiállítása akadálytalanul eszközölhető legyen; 3. a m. évi febr. 7-én 7011. sz. a. kelt rendeletben foglalt utasításokhoz alkalmazkodva, egyfelől intézkedjék az iránt, hogy az ártéri községek amaz előljárójukat, ki a tenegető vizállás fölléptével az 1885. évi XXIII. t. cz. 149. §-ában körülirt rendelkezési hatalmat gyakorolni hivatott leendő, késedelem nélkül jelöljék ki, — másfelől pedig az illető társulatokkal, vagy az érdekeltségekkel való érintkezés alapján, haladéktalanul állapítsa meg rendeletileg részletesen azt, hogy az illetékes közigazgatási tisztviselők a fölmerülhető szükség esetén, a törvényhatóság területén levő, mely töltés-vonalon, illetve annak melyik szakaszán fognak az idézett törvény 150. §-a értelmében működni. Végül tudatom ezimeddal miszerint egyidejűleg fölkeretem a belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök urat eziránti intézkedésre, hogy a beállható árvédekezés alkalmával a m. kir. csendőrség, ugy a hatósági közegek, mint a társulatok működését kellően támogassa. Budapest, 1892. január 30. Bethlen.

— **A számonkérőszék munkája.** Szeged város közigazgatásának számonkérő széke hétfőn, e hó 9-én ül össze Kállay Albert főispán elnökelete alatt, hogy kissé elkésve ugyan, de számba vegye a törvényhatóság mult évi működését. A számonkérő széket eddig a választási mozgalmak akadályozták abban, hogy ülésezését megkezdje.

— **A csongrádi káplán.** Botrányos történetet beszél el a „Magyar Hírlap“ a csongrádi választásokról. Bajcsi Gábor káplánt azzal vádolta be a kormánypárt a váci püspöknél, hogy Hock János mellett izgat és korteskedik. Ezt a vádat pedig igaztalanul emelték ellene. Minden büne az volt, hogy néhány nappal a választás előtt, mikor Ivánkovits szegedi plébános Csongrádon járt, hogy a kormánypárt mellett korteskedjék, Bajcsi és néhány elvtársa „Éljen Hock János“ kiáltásokkal szakította félbe Ivánkovits kortesbeszédét. Erre rö-

tön sürgönyöztek a váci püspöknek, bevádolván a rebellis káplánt, akit Schuster püspök sietett táviratban utasítani, hogy minden korteskedéstől tartózkodjék, Bajcsi Gábor, nehogy a korteskedés vádja érhesse, táviratban tudatta a püspökkel, hogy a választási mozgalmak idejére bezárkózik szobájába, s onnan ki nem mozdul, csak a szavazáskor. Szavazni azonban Hock Jánosra fog. A püspök ezzel nem elégedett meg s a szavazás előestéjén Bajcsi Gábor megint táviratot kapott Vácra, szigorú utasítással, hogy azonnal menjen a püspök székvárosába. Aznap — már késő este volt — Bajcsi nem utazhatott el. Másnap leszavazott, Hock Jánosra adván szavazatát s a választási aktus befejezése után azonnal elutazott Vácra. Elkísérte utjában a már megválasztott képviselő is, Hock János. A püspök nagyon szigorúan fogadta a csongrádi segédlelkészt. Kijelentette, hogy ő „a lant a sáinak nem csak apja, hanem parancsoló ura is”, aki szigorúan meg fogja fenyeíteni, mert parancsai ellen vétetni merészelt. Hock János erre kijelentette, hogy ő személyesen kezeskedik Bajcsiért, szavára biztosította a püspököt, hogy a bevádolt káplán nem korteskedett, nem követett el semmi olyast, ami büntést érdemelne. A püspök ezután is megmaradt elhatározása mellett s újból kijelentette, hogy a káplánt példásan meg fogja büntetni. Erre Hock fölháborodva távozott, de előbb megfogadta, hogy a képviselő házában szóba hozza az esetet. Bajcsi Gábor pedig ott maradt a szemináriumban, elzárva, s ott van még ma is, hogy elnélkedjék a püspökének tartozó tiszteletről és engedelmességről és a lelkiismeret szabadságáról.

— **Művésznök és a szegedi tisztikar.** Előkelő, nagy mulatságot és kiválóan magas szellemi élvezetet készített elő szép csendeszen a szegedi helyőrség gavallér tisztikara az elite-közönség részére. A hangversenyére, melyet a jövő hónap első felére tervez, előkelő fővárosi művésznököt nyert meg. A tisztikar két tagja járt fönt Budapesten kiküldetésben a művésznöknel, hogy a közreműködésre fölkérjék. Jászay Mari, a nagy tragika örömmel ígérte meg lejövetelét. Ez az egyik esemény. S a művésznök még azt is megígérte, hogy a tiszturak hangversenyén egy egészen új monológot fog előadni, melyet számára irt a szerzője s amit még sehohsem mutatott be. Tisztelegtek a tiszturak Blaha Lujzánál is, aki szivesörömet jött volna, mondta is, hogy már egyszer szeretne tisztéknek is énekelni, de az a kegyetlen direktor nem eresztí sehova. Megvigasztalta az urakat, hogy majd máskor, hívják csak. Az operától pedig a kiküldöttek Kaczer Margit fiatal művésznököt nyerték meg. Ez a másik esemény. S lesz ezenkívül még több eseménye a programnak. Lipcsey Ádám prologot ír. A katonazenekar gyönyörű új darabokra készül. A nagyérdemű tiszt hangverseny a Tiszában fog megtartatni s a vége persze táncz lesz.

— **A színügyi bizottság** ma délután ülést tartott Lázár György h. polgármester elnöklete alatt. A bizottság több folyó ügy letárgyalása után Salamón Zsigmond indítványára fölhivta az igazgatót, hogy kérje meg a helyi újságokat a szinlapoknak mindennap való közlésére.

— **Regatta-gyűlés.** A szegedi csónakázó-egylet e hó 7-én vasárnap délután 2 órakor a Tisza-szálló éttermében tartja évi rendes közgyűlését, melyre az egyleti tagok minél számosabb megjelenését kéri az elnökség. Targy: A választmány évi jelentése. Zárszámadás, költségelirányzat és tisztújítás.

— **Véleményt a törvény fölől.** A belügyminiszter kéri ki a város véleményét a kisajátításról szóló 1881-ik évi XLI. t.-cz. fölől. Módosítani s kibővíteni akarják a törvényt a gyakorlati élet igényeihez képest. A miniszterium erre vonatkozólag kikéri a hatóságok véleményét, melyet 60 nap alatt kell fölküldeni.

— **Iparvágány a kenderkikészítő gyárban.** Az ujszegedi kenderkikészítő és szövőgyár részvénytársaság iparvágány létesítését határozta el, amely összekötné a vasutal. A vágányt a gyártól a magyar államvasut szőregh-szegedi vonalához tervezik. A kereskedelemügyi miniszter már meg is adta rá az engedélyt s értesítette a várost, hogy az új iparvágány utvonálának közgazgatási bejárását f. hó 10-ére tűzte ki.

— **Uj szegedi ügyvéd.** Kunitzer Károly derék szegedi ifju, ma a budapesti ügyvédvizsgáló-bizottság előtt kitünő sikerrel elnyerte az ügyvédi diplomát.

— **A tünemény.** E hó másodikán közöltük Gui de Maupassant „Tünemény” című elbeszélését, mely sajnálatos nyomdai tévedés miatt értelmetlenül lett tördelve s közepéből egy nagy és igen lényeges rész kimaradt. Több oldalról érkezett fölszólítás folytán a 25 ik bekezdéstől kezdve — hol értelmetlenné kezdett válni a történet — újra közöljük a gyönyörű tárczát s mikor sajnálatunkat fejezzük ki olvasóink boszorkodása fölött — kegyelmet kérünk a metrompás számára.

— **Kaszinó-kötvények.** A kaszinó-építési kötvényeket most kezdik átadni azoknak, kik a 100 frt értéket teljesen befizették. Az érdekeltek naponként délután 2—3 óra közt vehetik át kötvényeiket a kaszinó helyiségében Undy József pénztárnoktól.

— **Lesz várószoba.** A mérnöki hivatal építésmérnöke mégis talált módot arra, hogy a belvárosi leányiskola tanítónői várakozó szobához jussanak. A kapu jobb oldalán elhelyezett szolgálakás földszinti részét fogják átalakítani várakozó szobává s mint a mérnöki hivatal jelentésében olvasható — az egész munka 120 forintba kerül.

— **Mértékhitelítési mizériák.** Nyiri Bálint javadalmi ügyvezető jelentést terjesztette a tanács elé arról a vízhiányról, mely miatt a mértékhitelítési hivatalban képtelenek a hordók hitelesítését elvégezni. Négy száz hordó van eddig fölhalmozva a hivatal udvarán anélkül, hogy képes lenne a hivatal arra, hogy hitelesítse s így forgalomba segítse. Naponként még több gyűl ezek mellé s ezerekre megy az a kár, melyet az érdekeltek a késlekedés által szenvednek. A tanács a jelentést kiadta a mérnöki hivatalnak azzal az utasítással, hogy a mérnökség utasítsa a Back Bernát vállalkozó czéget, hogy 48 óra alatt a vízhiányt okvetlenül szüntesse meg s egyuttal — ha ez nem lenne lehetséges — megbizta a mérnöki hivalt, hogy a folyton ismétlődő vízhiány meggátlására javaslatot dolgozzon ki. A mérnöki hivatal megvizsgálva az ügyet, azonnal jelentést tett a tanácsnál tapasztalatairól. A vízhiány oka az, hogy a mértékhitelítési hivatal vezető csöve nem az anya vízvezeteki csöbe, hanem egy mellécsöbe van beillesztve s ez a vezeték teljesen el van iszapolva. A baj megszüntetésére szükséges lenne, hogy az anyacsöből új vezeték állítsanak be a hivatal használatára s ez körülbelöl 600 forintba kerül. A tanács még nem határozott a javaslat fölött — de ha el is fogadja az abba foglalt indítványt — az átalakítással járó munkálatok sok időbe kerülnek s addig a négy-

száz hordó hitelesítetlenül hever. A megkárosítottak bizonyára kíváncsiak arra, hogy ki a felelős azért az ezerekre menő veszteséért — melyet a vízszükség miatt — a Tiszától 100 lépésnyire szenvedtek. Mert a tanács előtt nem most először van ám a panasz, hogy a mértékhitelítési hivatalban nincs viz. Hanem persze a közigazgatásnak ezen a téren, ahol gyorsaságra, jóakaratra van szükség, a tanács nem szokta magát kitüntetni. Elégnek tartja, ha befolyának a mértékhitelítési díjak és nem törődik vele, hogyan szolgálják ki azokat, akik fizetnek és akik mint a város közterheit viselő polgárok is megérdemelnék, hogy az ügyeiket jóakarattal intézzék el.

— **Hajósbál.** A szegedi önszegélyző hajósegylet a szegény tanulók fölruházására és az 1849 ben Szeged és Szőregh közötti csatában elesett névtelen hősök emlékszórára február hó 7-én az arany Potykához címzett Gedő-féle vendéglőben zártkörű tánczvizalmat rendez. Belépti-díj személyenkint előre váltva 40 kr. Családjegy, előre váltva 1 frt. Kezdeté 8 órakor.

— **Német bicska.** Ez már aztán igazán di német tolokodás. A polgármesteri hivatal kapott a postán egy levelet, amin csupa német írás és nyomtatás volt és a levélben egy jókora sulyos, 6 ágú német bicska. Mi az ördögöt akar ez a német a bicskájával, itt a magyar bicskák hazájában. Herr Böhm W. von Breslau bicskákát gyárt és ezt a mustra példányt nem egyébert küldi a polgármesteri hivatalnak, minthogy legyen olyan szives — háza ljen vele és ajánlja a hivatalnok uraknak, mert ezek kitünő bicskák, tartósak és olcsók, egy darab csak 65 kr. Megérdemelné ezért a pimaszságért a német bicskás czég egy kis szegedi paprikát a szemé közé, hogy prűszkölne tőle.

— **A városi belvizek szivattyuzása.** A mérnöki hivatal beterjesztette a folyó évi belvizek szivattyuzás és kisvízvezeték üzeméhez szükséges dologi kiadások költségelirányzatát, mely szerint a már korábban biztosított szénköltséggel együtt a csatornavizek eltávolítása a Tisza magas vizállása mellett összesen 9700 frtot fog igényelni.

— **A faipari szakosztály tagjaihoz.** A következő sorok közlésére kéri föl lapunkat: Kérem a szegedi ipartestület faipari szakosztályához tartozó összes iparosokhoz. Miután a szakosztályi gyűlés elhatározta, egy új nyilvántartási jegyzőkönyv beszerzését azon czélból, hogy a tagtársak jelenlegi pontos lakhelye tudva legyen s esetleges gyűlésekre a meghívók könnyen kézbesíthetessenek, fölkérjük a t. urakat, sziveskedjenek lakásaikat az ipartestület jegyzői hivatalába 14 nap alatt bejelenteni. Milis Imre, szakosztályi elnök, Csák János, szakosztályi jegyző.

— **Rossz Koponya.** Egy merész péksegéd Koponya István ma délután hátára vetett egy téli kabátot s elindult — elárusítani. Akinek elakarta adni, élt a gyanuperrel s óvatosan kérdezősködött az igazi tulajdonos után. Koponya ur törte a koponyáját s rejtélyes feleleteket adott. Egy közelben sétáló rendőr erre pártfogása alá vette a kabátot és a tolvajt. Koponya urra körülbelöl senki se kíváncsi, a kabát pedig Kömlödi testvéreknél készült Budapesten és B. O. betüket visel a gallérján. Gazdája Szűcs József főkapitányi jegyzőnél átveheti a hivatalos órák alatt.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyók állása febr. hó 5-én a következők:

	Méter	
	felett	alatt
Szatmár	3-20	—
Tokaj	2-25	—
Szeged	1-06	—
Arad	—	0-72
Szolnok	1-50	—
T.-Becse	0-24	—
Csongrád	1-16	—
Gyoma	2-86	—
Sárospatak	1-11	—

Törvénykezés.

A Krauszok bűnyügye.

— Egy monstre-pör. —

A tárgyalás hetedik napja.

A terem zsufolva volt hallgatósággal a mai végtárgyaláson, amely kevés megszokással kilencztől egy óráig tartott. A szokottnál nagyobb érdeklődést az keltette, hogy ma az Eisenstädter-féle 82,000 frtos csalás került tárgyalás alá.

1887. február végén jött az Eisenstädter S. és fia szegedi nagykereskedő cég arra, hogy a szállítással megbízott Krausz-cég az óriás forgalmu üzletnél majdnem százezer forintra rugó visszaélést követett el.

A nagykereskedő hetenkint egyszer számolt a szállító-céggel s ilyenkor az egész heti kiadásokról nyújtotta be Krausz Benő a számlát. A szerkesztőségekben használni szokott kutyanyelv formájú papirszeletek ezek, melyeken a szállító levelek száma, az áru súlya s a szállító által a cég helyett fizetett pénzösszegek vannak sorjába írva egymás alá. Hetenkint oly nagy összeg volt ez, hogy a legutóbbi nyolcz-kilencz hónap alatt hetijegyzékekben utólag 15,700 frtnyi hamis tételt találtak.

Krausz ugyanis a már egyszer kifizetett szállítóleveleket újra fölvette a jegyzékbe. Ezekhez a vád szerint Kohn Henrik könyvvezető segélyével jutott. — Ugyanennek kellett volna a Krausz-cég számláit revidálni, de nem tette s az Eisenstädter-pénztár szó nélkül, gyanútlanul fizette ki a számlákat, amelyekkel ilyenformán 82,000 forintnyi kárt szenvedett.

E körül forgott a mai tárgyalás. Krausz tagadott mindent s ha az elnök keresztkérdései által a sarokba szorult, csak annyit ismert el, hogy tévedés, számítási hiba volt az egész.

Kohn Henrik, a vádlott volt könyvvezető szintén tagad mindent, pedig meglehetősen sok ellene a bizonyíték.

A tárgyalás lefolyása a következő volt:

A káros.

A panaszos nagykereskedő cég főnöke: Eisenstädter Nándor az elnök kérdéseire elmondja, hogy az óriás csalásra 1887. február végén vagy márczius első napjaiban jöttek reá egy véletlen körülmény folytán.

A vádlott Kohn Henrik, a cég volt könyvvezetője február első felében megbetegedett. Azelőtt mindig rá volt bízva a Krausz-féle számlák vizsgálata. Betegsége alatt ezt Schulmann könyvvezető végezte.

Schulmann a legelső alkalommal, mikor a Krausz-féle hetijegyzék a kezébe került, kétszáz forintnyi hibát fedezett föl bennük.

Jelentést tett róla a főnöknek. Ő Krauszknak, aki éppen akkor az üzletébe ment, szolt erről s Krausz rögtön megtérítette a „hibásan fölszámított“ 200 frtot.

Ez február 20-ika táján volt. Pár napig így maradt a dolog, mignem Eisenstädternek az eszébe jutott, hogy hátha nem tévedés, hanem rendszeresen üzött csalásnak a következménye az a 200 frtos tul-számítás.

Vizsgálni kezdte a még nála levő számlákat, a könyveket s nyomára jött, hogy nem 200, de 82,000 frt az a bizonyos „tévedés“, ami a Krausz-cég kasszájába vándorolt.

Elment Krauszhoz, s elmondta neki a dolgot. Krausz Benus nyugodtan fogadta a fölfedezést s azt mondta, hát jól van, kiegyenliti a követelést. S adott is Eisenstädternek 82,000 frt értékű, egymást követő terminusra, szóló váltókat.

Krausz Benő.

Az ő szokott modorában, fesztelenül védekezik a vád ellenében Krausz Benő. Mentségei, okai olykor zseniálisak, máskor alig elfogadhatók s egyikkel lerontja a másikat. Az látszik rajta, mintha még most is erősen hinné, hogy ki mászik abból a nagyraszótt hinárból, amely az összeomlott nagy cég romjai alatt termett.

Azzal kezdi, hogy harmincz év óta van Eisenstädterrel üzleti összeköttetésben s ezen idő alatt egyetlen csalást, hamisítást sem követett el.

Eln.: Miért vállalta el akkor a 82,000 frt kifizetését?

Vádl.: Ennek előzménye van. Eisenstädter odajött hozzám és skandalummal fenyegetődött. Érthető, hogy ki akartam kerülni. Azt mondtam, megtérítem, ami kára van. Nem tudtam én akkor, hogy 82,000 frtot fog kérni.

Eln.: Miért nem mutatta ki, hogy alaptalan e vád.

Vádl.: A könyvekből nem lehetett. Csak a vasutnál birtam volna s meg is tettem, de akkor meg elzártak.

A terminusos váltókat a rudnai bérlete jövedelméből akarta kifizetni.

Kijelenti, hogy csalást, hamisítást egyetlen egyszer sem követett el. Nem igaz az. Miért nem adja elő Eisenstädter a többi számlát. A legkisebb szatócs is megörzi tíz évig a számláit. Hát ez a nagy cég hova tette? Mindössze 36 darabot tud előmutatni, amelyekben több van számítva. Miért nem adja elő a többit is, hátha azokban meg az ő javára van a tévedés. Eisenstädter gyakran maga fizette a számlákat, hogy nem jött rá a csalásra.

Nevetségesnek tartja azt az állítást, mintha ő a legutolsó számlát zsebre vágta volna. „Nem gyerekkel van dolgom, se eskamotör nem vagyok.“

A jegyzékeken nincsen se czim, se aláírás. Hát mivel van az igazolva, hogy ezek az Eisenstädter-féle számlák.

Eln.: De mégis csak azok?

Vádl.: Éppugy lehetnek a Prosznitzé is.

Eln.: Hát nem tartja beigazolva, hogy ezek az Eisenstädter-féle jegyzékek?

Vádl.: Lehet hogy azok. De nem bizonyos. Mert mindig ráirtuk a czimet s a dátumot. Mindig ráirtam.

Eln.: Azt gondolja, hogy levágták a czimet?

Vádl.: Találtam kettőt-hármat olyant is.

Eln.: De látszik, hogy nincsenek levágva. Nézze, épen megfelelnek a rendes úrpapir hosszáságának.

Vádl.: Akkor nem tudom kié.

Eln.: A 48 darab közül, amelyeket a kasszába találtak, 14 példány hamis. A consignációkba a fuvarlevelek száma nem vág az összeghez. Hát ezt minek tartja?

Vádl.: Csak tévedés lehet, nem más.

Az elnök megmutatja a szállítólevelek jegyzékein a hamisításokat.

Vádl.: Azokat nem én csináltam. Kijelentem, hogy nem volt szándékom Eisenstädtert megcsalni. Ha valami történt, az csak tévedés és elszámolási hiba lehet.

Eln.: Azután vannak itt tételek, amelyek két jegyzékben is előfordulnak, hogy kétszer fizettessenek ki.

Vádl.: Más fuvarlevelek lehettek hasonló összegről.

Eln.: Azonban olyan számlák is vannak, amelyiken kétszer fordul elő egy és ugyanazon tétel. Ez sem csalás?

Vádl.: Ez sem csalás, csak tévedés.

Eln.: Akar még belőlük látni?

Vádl.: Köszönöm, elég.

Eln.: Ismeri őket eléggé ugy-e?

Vádl.: Igen ismerem. De csak tévedés ez mind, nem csalás, nem hamisítás csak tévedés.

Eln.: Az is, hogy 1886. június 1887. áprilisig 15,700 frttal csalta meg a céget?

Vádl.: Az is csak tévedés.

Eln.: Legalább is furcsa ennyit tévedni.

Vádlott: Öt ezer számlánál lehetséges.

Eln.: De hetenkint csak egy jegyzék volt róluk!

Vádlott: De 52 hét van egy évben. Miért nem mutatják azokat elő, amelyekben úgy lehet, az én javamra válna a tévedés.

Eln.: Azután adott be Eisenstädterhez Kass, Mayer, Grassely féle fuvarleveleket, azon reményben, hogy ha Eisenstädter kifizeti, ugy is visszakapja s akkor majd kifizeti a tényleges cég.

Vádl.: Megtörténhetett a nagy munkában. Annyi volt szombaton a szállító levél, mint itt akta az asztalon. (Az pedig van rengeteg csomó.)

Ügyész: Miért nem tartott elég munkaerőt?

Vádlott: Annyi volt a segéd, hogy egymás nyakán ültek.

Eln.: De ezeket nem a segédek csinálták. Maga írta saját kezűleg.

Vádl.: Akkor sajátkezűleg tévedtem. Minden pozícióhoz megvolt a fuvarlevél. Lehet, hogy egy-két már használt beletévedt.

Eln.: De a szakértők mást bizonyítanak. Még a sulynál is van csalás. 1134 klgram 4134-re van kijavítva. Sőt olyan fuvarlevél is van, ahol a pénzösszeg is javítva van.

Vádl.: Tévedés ez is.

Eln.: Hát ha tévedés, miért nem mondta meg Eisenstädternek ha rájött?

Vádl.: Arra én nem jöhöttem rá.

Polgár (Eisenstädterhez): Ha Eisenstädter ur személyesen vizsgálta volna meg a számadásokat, megtörténhetett-e volna, hogy rájön a hibára.

Eisenstädter: Azt hiszem, igen. De hát a könyvelő vizsgálta a számadásokat.

Megjegyzi arra, hogy Krausz a régi fuvarleveleket kéri, hogy a cégek a fuvarleveleket évente fölküldik egy bécsi irodához, amely utána számol, hogy a vasuti díjtételek a rendesek-e. Náluk is így van s ezért nem adhatja azokat elő.

Az elnök ezután a tárgyalást tíz percze felfüggeszti. A szünet után következik:

Kohn Henrik.

Azon kezdi, hogy nem tud magyarrul. (Csodálatos sokan jönnek elő ebben a bűnyügyben vádlottak, tanuk, akik a magyar földön élve, nem ismerik a haza nyelvét. Adalék az ugynevezett „magyar kereskedelemhez“.) Nagyon sajnálja, de nem tud. Németül mondja el, hogy könyvelő volt a passzíváknál, a gyárosokkal való elszámolásnál.

Eisenstädter azt mondja, hogy tud magyarul.

b) Arad—Szeged.

		Sz. v.		
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
Arad	indulás	6.50	4.00	
Szent-Tamás	"	7.12	4.25	
Pécska	"	7.26	4.42	
Battonya	"	7.49	5.11	
Tompa	"	7.59	5.21	
Peregi major	"	8.07	5.31	
Mezőhegyes	érkezés	8.19	5.46	
"	indulás	8.24	5.56	4.35
Csanád-Palota	"	8.42	6.17	4.58
Nagylak	"	8.56	6.38	5.27
Apátfalva	"	9.14	7.00	5.55
Makó	"	9.31	7.40	6.00
Kis-Zombor	"	9.43	8.00	7.08
Deszk	"		8.25	7.34
Szőreg	"	10.12	8.40	8.00
Szeged	érkezés	10.22	8.52	8.15

Temesvár—Báziási vonal:

a) Temesvár—Báziás.

		Sz. v.		
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
Temesvár-Józsefv.	ind.	5.15	11.45	7.10
Saágh	"	5.39	12.09	7.30
Zsebely	"	5.54	12.24	7.45
Vojtek	érk.	6.07	12.37	7.58
Vojtek	ind.	6.15	12.40	8.03
Delta	"	6.36	1.01	8.22
Sztamona-Moravicza	"	6.59	1.24	8.41
Versecz	"	7.36	1.57	9.16
Jassenova	érk.	8.05	2.26	9.41
Jassenova	ind.	8.15	2.32	9.51
Fehértemplom	"	8.36	2.51	10.11
Báziás	érk.	8.55	3.10	10.28

b) Báziás—Temesvár.

		Sz. v.		
		I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
Báziás	ind.	5.10	11.30	5.05
Fehértemplom	"	5.33	11.53	5.29
Jassenova	érk.	5.51	12.11	5.47
Jassenova	ind.	5.58	12.17	5.55
Versecz	"	6.31	12.52	6.49
Sztamona-Moravicza	"	6.58	1.23	7.20
Delta	"	7.22	1.52	7.49
Vojtek	érk.	7.34	2.05	8.02
Vojtek	ind.	7.39	2.08	8.12
Zsebely	"	7.53	2.23	8.28
Saágh	"	8.07	2.38	8.43
Temesvár-Józsefv.	"	8.26	3.01	9.06
Szeged	érk.	10.41	6.50	1.14

Háztelek-eladás.

A Tisza Lajos-körut és budapesti-sugárut
#1/2. szám alatt levő üres sarok-háztelek,
szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal

Stotzer Ferencz

vendéglőssel.

Közvetítők kizártnak.

65

ki az egészségét szereti

az csak az én szabadalmazott

magyar nemzeti pipámból

szívjon. Az könnyű, mint a pehely és feje körülfont
tajtékból asbest béléssel készült, mi által minden nikotint
magába vesz és a nedv a pipa alsórészébe folyik. A dohány
mindvégig száraz marad és egy ilyen pipafőt évekig nem
kell tisztítani. Kívánatra küldök tajtékej helyett porzellán-
ból vagy fodorfából készült pipafejet. 46

Egy tökéletes

magyar nemzeti pipa

ára 2 frt. — Három darab vételnél minden pipához egy tartalékfőt adok
ingyen. Egyenkint is kapható pipafő darabonként 50 krért.

Nyilvános hivatalokban alkalmazott személyeknek utánvét nélkül is küldök.

KUCERA IGNÁCZ, Bécs II. Nestoygasse 7.

Máriaczei Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és ártólagosan ismeretes házi
és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, büzös lehelet, felfújtság,
savanyu felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkákiválasztás, sárgaság, undor
és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól szár-
mazott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczei gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizo-
nyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magya-
rországi főraktár:

Török József gyógyszer-tára

Budapest, Király-utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessenek megtekinteni!! Csak oly
cseppeket tessenek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van
ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valo-
diságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Szegeden: Barcsay Károly, dr. Hibay György, Bokor A. és Szántó József urak
gyógyszertárában; Dorosmán: Karcsay Károly, Kisteleken: Keresztesy A. és Nagy;
H.-M.-Vásárhely: Aigner G., Bereczk Péter, Kiss Gyula és Németh L. gyógyszer-
tárában. 94

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

4863/1891. szám.

68

Hirdetmény.

A mars-téri ártézikut vízének, a
kir. kerületi börtön udvarába leendő
bevezetése a múlt évi december hó
21-én 46072. szám alatt kelt igazság-
ügyminiszteriumi rendelettel engedé-
lyezettván: fölhívom a bevezetésre vál-
lalkozókat, hogy eziránti ajánlataikat
f. évi február hó 27-éig
alulirt igazgatóságnál, — ahol egyuttal a
vázlatrajz és előméret költségvetés is,
a hivatalos órák alatt megtekinthető, —
benyújtani sziveskedjenek.

A kir. kerületi börtön igazgatóság.

Szegeden, 1892. február 3-án.

Hatzinger,
igazgató.

Nyilvános számadás

a szegei izr. jótékony nőegylet részére gyűjtött adományokról.

Milkó Jakabné, Machold Miksáné, Melchner Józsefné, Körmendi Henrikné, Schaar Edéné, Bokor Adolfné urnók ivén: Schlesinger Cz. 2 frt, Obláth Lipótné 2 frt, Venetianer 1 frt, Weisz Béláné 1 frt, Winkler Sándorné 2 frt, Lemle Lajos 1 frt, Bokor Adolf 1 frt, Dr. Engel Mórné 2 frt, Löwy Adolfné 2 frt, Kulinyi Zsigmondné 2 frt, Eisenstädter Józsefné 2 frt, Alacs György 2 frt, Dr. Faragó Ödön 2 frt, Milkó Jakabné 5 frt, Pósz Alajos 2 frt, Krausz M. 4 frt, Pocsátko 1 frt, Schillinger Mór 1 frt, Kúp Gyula 1 frt, Wagner és fia 3 frt, Till E. 1 frt, Gaal testvérek 3 frt, Kiss D. és társa 5 frt, Eisenstädter Richárdné 5 frt, Lusztig Ferenczné 3 frt, Engelsmann József 2 frt, Königstein Kornélia 1 frt, N. N. 2 frt, Vajda Imre 2 frt, Szegei Kereskedelmi-és Iparbank 10 frt, Dr. Szabó Jakabné 1 frt, Beregi Lajos 1 frt, Szilassi Ignác 1 frt, Gonda Jánosné 1 frt, N. N. 50 kr., Schwartz és Buchhalter 2 frt, Reményi Malvin 1 frt, Schäffer Zsig. 1 frt, Unghvári Péter 1 frt, Bodnár Imre 3 frt, Braun 1 frt, Wolfner Károly 1 frt, Krebs József 1 frt 50 kr., Guthardné 1 frt, Grasselly és Ottovay 2 frt, Aigner J. 2 frt, Dobos Gyuláné 2 frt, Walter Adolf 1 frt, Fullmann 1 frt, Nagy Béla 1 frt, Mayer Ferd. és fia 2 frt, Dr. Ujj József 3 frt, Jakobovits Mór 1 frt, Özv. Maader M.-né 1 frt, Wertheim Sándor 1 frt, Tolnay D. 1 frt, Milkó Henrikné 1 frt, Egresyné 2 frt 50 kr., Komlósi Soma 1 frt, Glossauer János 1 frt, Özv. Vidovitsné 1 frt, Özv. Fleischer Mina 1 frt, Özv. Scheinberger Antalné 3 frt, Dr. Grosser Albert 1 frt, Garainé 1 frt, Tränkáné 2 frt, Duka M. 2 frt, Granerné 1 frt, Malina Gyula 2 frt, Fai Antalné 1 frt, Öhl 2 frt, Felger Amália 2 frt, Dr. Apáthyiné 1 frt, Undy Józsefné 2 frt, Winkler Bernátné 1 frt, Lengyel Lőrinczné 1 frt, Rohr és Bugarszky 2 frt, Seifmann Mór 2 frt, Ligeti Sámuelné 10 frt, Viktória gőzmalom 23 frt, Fischhof Samu 50 kr., Back B. fiai 50 frt, Kuhe Anna 5 frt, N. N. 1 frt, Nedelkovits Milánné 1 frt, Ivánkovits Károlyné 1 frt, Schwartz Laura 1 frt, Gombosné 1 frt, Rózsa Ferencz apát-pléb. 5 frt, Pap János 2 frt, Cserép Sándor 1 frt, Zvér Endre 1 frt, Sáfrány 2 frt, Kovács J. 1 frt, Özv. Török Sándorné 1 frt, Schatz Mór 2 frt, Ivanovitsné 1 frt, Tutaj-társulat 2 frt, Bakonyi 1 frt, Káplánné 1 frt, N. N. 1 frt, Hoffer Endre 1 frt, Lengyel Lőrinczné 3 frt, Milkó Sámuelné 5 frt, Helbling Ferencz 1 frt, Lindenfeld Bertalan 1 frt, Özv. Wesl Áronné 2 frt, Kenderkikészítő gyár 5 frt, Kátai László 2 frt, Nagy Istvánné 1 frt, Majszky Sándor 1 frt, Winkler Mórné 2 frt, Endrényi Imre 1 frt, Czinner Ig. Jakabné 1 frt, Krikkay Gusztávné 1 frt, Vészits L.-né 1 frt, összesen: 283 frt.

Patzauer Miksáné, dr. Pollák Lajosné és Deutsch Lipótné urnók ivén: Eisenstädter Simon és társai 20 frt, Guttmann és Eisler 10 frt, A kék csillaghoz (Eisner) 5 frt, Prosznitz Mihály 10 frt, Eppinger Sándor 5 frt, Szegei Hitelbank részvénytársaság 10 frt, Polgár Kohen Teréz 5 frt, Dr. Ziffer Alfréd 5 frt, Várnai Lipótné 3 frt, Kovács testvérek 1 frt, Neidlinger G. 2 frt, Neu József 2 frt, Traub B. és társa 3 frt, Pártos Lajosné 2 frt, Kiss Arnoldné 5 frt, Kiss Mihályné 2 frt, Weiner Antal 2 frt, Tedesko Manó 1 frt, Kohn Mórné 2 frt, Schulcz Gusztáv 2 frt, Schlesinger Mór 1 frt, özv. Faragó Edéné 2 frt, Holtzer Kálmánné 2 frt, Ifj. Weiner Miksa 2 frt, Szegei Takaré-

és Hitel-Részvénytársaság 10 frt, Lázár Györgyné 5 frt, Kállay Albert 7 frt, Prosznitz Simonné 2 frt, Özv. Szivessy Józsefné 1 frt, Eisenstädter Nándorné 10 frt, Steiner Julia 2 frt, Steiner Oszkár 3 frt 50 kr., Patzauer Miksáné 2 frt, Polgár Imréné 2 frt, Neubauer Józsefné 5 frt, Polgár Sándorné 3 frt, Mildner Alajosné 2 frt, Weiner Miksa 5 frt, Dr. Schreiber Fülöpné 2 frt, Singer Sándorné 2 frt, Winkler József 1 frt, Eisenberger 3 frt, Keméndyné 2 frt, Nagy Ferenczné 1 frt, Lichtenberg Mór 10 frt, Csányi Jánosné 1 frt, Pálmay Istvánné 1 frt, Ifj. Szmollény Nándorné 1 frt, Nyári Jánosné 1 frt, Herczl Anna 2 frt, Dr. Tóth Pálné 2 frt, Szegei Kézművesbank 5 frt, Letzter és Keglovich 1 frt, Lévy Istvánné 3 frt, Első magy. ált. bizt. társ. szegei főügynöksége 10 frt, Kiss Károlyné 5 frt, Kiss Mórné 5 frt, Barcsay Károly 5 frt, Brunn Pinkászné 2 frt, Seifensieder Mórné 2 frt, Dr. Singer Mátyás 7 frt, Ormódy Béla 2 frt, Benedikt 3 frt, Rosenberg Zsigmond 1 frt, Szakács 1 frt, Doppler 1 frt, Gründ 1 frt, Prosznitz Vilmosné 2 frt, Tukacs Ferdinánd 1 frt, Schweiger Simonné 1 frt, Schäffer Vilmosné 1 frt, Fischer Arnoldné 1 frt, László Gyuláné 1 frt, Norácz Józsefné 5 frt, Eördögh Ferenczné 1 frt, Auer Péterné 1 frt, Salamon Zsigmondné 1 frt, Freuder Nanette 1 frt, N. N. 1 frt. Összesen 262 frt 50 kr.

Szécsi Zsigmondné, Dr. Pártos Simonné, Szobotka Vilmosné, Eisenberger Nándorné, Deutsch Emilné urnók ivén: Dr. Mann Jakabné 5 frt, Szegei Kenderfonó-gyár 5 frt, Katona N. 1 frt, Pálfyné 1 frt, Pálffy Salamon 1 frt, Rosenberg Mihályné 2 frt, Vajda Fülöpné 5 frt, Vajda Sándorné 3 frt, Parnitzkyné 1 frt, Özv. Fischer Mihályné 2 frt, Rosenberg Mórné 3 frt, Csányi Sándorné 2 frt, Kotányi Berta 1 frt, Gottlieb Dávidné 1 frt, Ifj. Gottlieb Dávidné 1 frt, Özv. Braun Jánosné 1 frt, Kardos Jakabné 1 frt, Deutsch Emilné 5 frt, Pálffy Lipótné 3 frt, Özv. Fischer Jánosné 2 frt, Deutsch Lipótné 5 frt, Káldory Sománé 2 frt, Gerencsér Lászlóné 1 frt, Krieger Mórné 1 frt, Kohn Hermanné 1 frt, Schütz Józsefné 2 frt, Tedesko Teréz 1 frt, Dr. Redlich Józsefné 2 frt, Dr. Ivánkovits Sándorné 2 frt, Dr. Glänzer Mórné 2 frt, Politzer Katalin 1 frt, Seifmann Ignáczné 2 frt, Dr. Falta Marczel 2 frt, Reiniger Jakab 2 frt, Weisz Adolfné 1 frt, Weitzenfeld Zsigmondné 1 frt, Dr. Szász János 1 frt 50 kr., Magyar Miksáné 2 frt, Schütz Józsefné 1 frt, Ládbi Antalné 1 frt, Dr. Pálmai Dezsőné 2 frt, Popper Lipótné 2 frt, Wöber Györgyné 3 frt, Keresztes Sándorné 2 frt, Gelberger Fülöpné 3 frt, Dr. Gyulai Mór 3 frt, Szende Adolfné 1 frt, Deutsch Paulina 2 frt, Silberberg Sarolta 1 frt, Gömöri Lajosné 1 frt, Dr. Pílisi Béla 1 frt, Kovács Józsefné 1 frt, Sebők Mihályné 1 frt, Singer Áron 1 frt, Koch Sándorné 2 frt, Özv. Pollák Salamonné 1 frt, Spitzer 1 frt, Engelsmann Miksáné 1 frt, Mezei József 1 frt, N. N. 1 frt, Kardos Sámuelné 1 frt, Polczner Jenőné 2 frt, Dömötörné 1 frt, Lukács Mórné 2 frt, Király Róza 2 frt, Dr. Berger Mór 2 frt, Zgorsky százados 1 frt, Mondschein Vilmos 1 frt, Dr. Kotányi Károly 3 frt, Dr. Goldschmied György 3 frt, Faragó Zsigmondné 2 frt, Szegei légszeszgyár társulat 10 frt, Szécsi Zsigmondné 5 frt, Pártos 1 frt, Pick Márkné 2 frt, Schulmann Fülöpné 1 frt, Kővári Miksáné 1 frt, Kohn Lipótné 1 frt, Gábor József 1 frt, Löwinger Salamonné 2 frt, Schwarz Fáni 2 frt, Czinner J. J. 1 frt, Dr. Halász Lajosné 2 frt, Kohn

Józsefné 1 frt, Schmidt Imréné 1 frt, Csányi Jánosné 2 frt, Babarczyné 1 frt 50 kr., Freuder Ede 1 frt, Tóth Mihály 1 frt 50 kr, Scheer Simon 3 frt Összesen 170 frt 50 kr.

Holtzer Jakabné, Dr. Kuzmann Józsefné urnők ivén: Abafy Aurél 2 frt, Dr. Rósa Izsóné 5 frt, Leopold Rezsóné 10 frt, Szarvadi Lajosné 2 frt, Vass Károlyné 2 frt, Singer Ferencz 2 frt, Déry Ede 2 frt, Lip-tai Emil 2 frt, Roth A. 50 kr., N. N. 1 frt, Maader Róza 1 frt, Krahl Antalné 2 frt, May Róza 2 frt, M. K. 1 frt, N. N. 50 kr., Paray Ignác 3 frt, Déry Károlyné 5 frt, Tóth Pál 2 frt, Szegedi Szeszgyár 10 frt, Szegő Ede 2 frt, Tóth Ferenczné 3 frt, N. N. 3 frt, Gárgyán M.-né 1 frt, N. N. 50 kr., Virág Sándorné 1 frt, Kegyes Ferencz 2 frt, Dr. Hibay Györgyné 2 frt, Winkler Vilmosné 1 frt, özv. Fodor Jenőné 1 frt, Aigner Róza 1 frt, Koczor Jánosné 1 frt, Dr. Cserő Ede 2 frt, Löwy Hermanné 2 frt, Makó Lajosné 2 frt, Pálffy Sándor 2 frt, Dr. Fráter Gyula 3 frt, Nyilassy Pál 3 frt, Naschitz Józsefné 3 frt, Politzer Sándorné 1 frt, Eisner Ignátné 2 frt, Spitzer Géza 1 frt, ifj. Schlesinger Mórné 2 frt, Aczél Irén 1 frt, Dr. Czukor Ignác 3 frt, Fried Sámuelné 1 frt, Fodor István 3 frt, özv. Nyilassy Ferenczné 1 frt, Boros Frigyesné 1 frt, Pfeifer 1 frt, Ker-

tész Sándorné 1 frt, Danner Jánosné 2 frt, Lázár Györgyné 2 frt, Sugár Sándorné 1 frt, Z. A. 50 kr., Fluck Ferenczné 1 frt, Csiszár Gyuláné 1 frt, Reiner Ferenczné 1 frt, Kass János 5 frt, Kis Kopasz József 1 frt, Aigner Károlyné 2 frt, Gedó Mártonné 1 frt, R. O. 1 frt, Dr. Fodor Károlyné 2 frt, Bába Ferenczné 5 frt, Erdélyi Mihályné 1 frt, Korpási Menyhértné 2 frt, Babó Emil 2 frt, Dr. Kuzmann Józsefné 2 frt, Löwy Istvánné 2 frt, Berger Mórné 1 frt 50 kr., Dr. Székely 2 frt, Popper M. 1 frt, Dr. Pillich K. 2 frt, Kertész József 1 frt, Hemmer József 1 frt, Szántó 1 frt, Holtzer Julia 5 frt, Eisenstädter Róbert 4 frt Összesen: 161 frt 50 kr.

Felülfizetések a hangverseny alkalmával: Rónay Ernő Kis-Zomborból 2 frt, dr. Kelemen Béla 2 frt, dr. Klein S. 1 frt 50 kr., Beck Hugó 50 kr., Seifensieder 50 kr., dr. Regdon 50 kr., Rottman 50 kr., dr. Falta 50 kr, Kohner Ágoston Budapestről 5 frt, Ferencsevics 2 frt, dr. Hercz Gyuláné 2 frt, Angel Regina 2 frt, Szobotka Vilmosné 2 jegy ára 4 frt, Tóth Péterné 5 frt, Urbán Lajos zenekara 10 frt, Patzauer Miksa 2 frt. Összesen: 40 forint.

